

[S. Munk.]

nende Niveau som i Frederiksberg Kommune.

Lovforslaget gaar da ud paa en Udligning af Bæreevnen samt Voldgift angaaende de tekniske Spørgsmaal, som ustandselig opstaar Kommunerne imellem. Den højtærede Indenrigsminister har fulgt Kravet om, at Udligning sker først mellem København og Frederiksberg og dernæst mellem København-Frederiksberg og Gentofte, og hertil har jeg intet at bemærke, hvorimod jeg maa beklage, at Udligningen af de sociale Udgifter delvis er strøget af Hensyn til Frederiksberg Kommune. Gentofte Kommune er der efter min Mening vist meget vidtgaende Hensyn, og der vil i det kommende Udvalg være god Anledning til at overveje, om ikke den i Lovforslaget fastsatte Dekort bør sættes noget lavere end de 22 pCt., som dette Lovforslag indeholder Bestemmelse om; thi selv efter at dette Lovforslag er gennemført, vil man, baade i Frederiksberg og i Gentofte, komme til at ligge fra 15 til 20 pCt. lavere i Skat end i København. Der er derfor Grund til at overveje, om ikke denne Overgangsbestemmelse paa de 10 Aar, hvorved Gentofte skulde sættes i Stand til at indføre den københavnske Skatteskala, bør sættes til et kortere Aaremaal, f. Eks. 5 Aar, og Dekorten i samme Forbindelse nedsættes tilsvarende. I hvert Fald henstiller jeg til den højtærede Indenrigsminister at være opmærksom paa ved Indførelsen af denne Skala, at man ikke i Gentofte Kommune fremdeles vender den tunge Ende nedad mod de smaa Skatteydere, at man ikke lader de smaa Skatteydere i Gentofte betale det Beløb, som efter dette Lovforslag tilkommer København. Der er nemlig med de nuværende Regler Mulighed for et konservativt Flertal, hvis man ønsker det, at ligne saaledes, at det bliver Smaaakaarsfolk, som kommer til at betale dette Beløb til København, hvilket vilde være at virke stik imod Hensigten, som netop maa være den, at det bliver de Folk med de højeste Indtægter, som oven i Købet for Halvdelen Vedkommende er indtjent i Byen København, der kommer til at betale det paa-gældende Beløb.

Flertallet i Frederiksberg Kommunalbestyrelse har, som bekendt, afgivet en længere Erklæring som Svar paa Ministerens Anmodning om en Udtalelse vedrørende Kommissionsbetænkningen. Hele denne Erklærings Indhold er et talende Vidnesbyrd om, hvor lidt det konservative Flertal har forstaaet af Udviklingen, og det kan kun

betragtes som et Forsøg paa længst muligt at bevare alle de Fordele, de ved Forholdenes Udvikling har erhvervet sig. Det er ikke Tegn paa nogen Solidaritetsfølelse over for det Samfund, de lever midt i, og navnlig da over for den fattigste Befolkningsdel, naar man fremdeles, som der er givet Udtryk for i denne Udtalelse, søger at fastholde disse Fordele.

Heroverfor er der stærk Grund til at fremhæve det frederiksbergske Mindretals, og jeg kan vel ogsaa sige de frederiksbergske Embedsmænds Forstaaelse af Sagen. Mindretallet viser i sin Erklæring, at de udmærket forstaaer Faren for Frederiksberg ved fremdeles at modsætte sig en rimelig økonomisk Udligning. Følger man ikke denne Vej ved den nu paa ny givne Anledning og gennemfører Lovforslaget, vil den rationelle Løsning: Indlemmelse af Frederiksberg og derefter Udligning mellem det sammen sluttede København-Frederiksberg og Gentofte, trænge sig paa med uimodstaaelig Kraft. København har endnu en Gang rakt Haanden ud til en fredelig Løsning og — det vil jeg gerne betone — enstemmigt i Kommunalbestyrelsen, altsaa ogsaa med Tilslutning af de konservative Repræsentanter, tiltraadt selve Udligningsforslagets Idé. Vi er ikke i mit Parti helt uden Betænkneligheder over for Forslaget, men er villig til at tage en Løsning paa det givne Grundlag; dog forbeholder vi os vor fulde Frihed til at rejse Sagen paa et andet og efter vor Mening mere rationelt Grundlag, saafremt Vejen heller ikke nu maatte vise sig at være fremkommelig.

Jeg anbefaler det forelagte Lovforslag, men jeg gentager, at Lovforslaget maa gennemføres nu. Frederiksberg og Gentofte Kommuner har i alt for mange Aar høstet Fordelene af at ligge inde i og klos op ad København, har skabt sig et Fristed, om jeg saa maa sige for de højeste Indtægter; de burde for længe siden have været tvunget til at gaa med i denne Udligning, og derfor maa Lovforslaget i hvert Fald gennemføres nu.

Til Slut vil jeg gerne i Forbindelse med de Udtalelser, jeg fremsatte før om, at vi forbeholder os vor Frihed til eventuelt at fremvinge eller medvirke til en mere rationel Løsning, tilføje, at Problemet Stor-københavns Forhold trænger sig paa til en Løsning i den allernærmeste Fremtid. Københavns Kommune er den Storby i Europa, der har det forholdsvis mindste Areal, endda langt det mindste; med en Befolkning paa rundt regnet 700 000 Indbyggere har vi et Omraade paa 7 300 ha